

Uzasadnienie

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

W dniu 27 lipca 2020 roku Dziekan Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. udzielił Ostrzeżenia Dziekańskiego radcy prawnemu S. P., które odebrała ona w Urzędzie Pocztowym w dniu 21 sierpnia 2020 roku, sygn. akt nr (...).

Radca prawny S. P., stosownie do treści pouczenia zamieszczonego pod treścią tego Ostrzeżenia, w dniu 28 sierpnia 2020 roku nadała, w placówce Poczty Polskiej (...), przesyłkę do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Dyscyplinarnej (...) W., odwołanie od udzielonego jej Ostrzeżenia Dziekańskiego.

Odwołująca zarzuciła, że udzielający Ostrzeżenia nałożył na nią bezpodstawnie dodatkowy obowiązek uiszczenia kosztów postępowania dyscyplinarnego w kwocie 844,20 zł. i wniosła o uchylenie tego Ostrzeżenia Dziekańskiego w zakresie jego pkt II.

Zarządzeniem Przewodniczącego Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. z dnia 30 października 2020 roku odwołanie to jako spełniające wymogi formalne zostało przyjęte do rozpoznania.

(...) w dniu 7 grudnia 2020 roku na posiedzeniu rozpoznał przedmiotowe odwołanie i stwierdził, że radca prawny S. P. wnosząc o uchylenie zaskarżonego Ostrzeżenia Dziekańskiego z dnia 27 lipca 2020 roku zarzuciła, że Ostrzeżenie to nie zawiera podstawy prawnej nałożonego dodatkowo obowiązku, że nie posiada uprawnień do orzekania o kosztach postępowania dyscyplinarnego i że nakładając taki dodatkowy obowiązek naruszył art. 70⁶ ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (Dz.U. z 2020 r., poz. 75).

Przedmiotowe Ostrzeżenie Dziekańskie zostało udzielone na wniosek Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. z dnia 10 lipca 2020 roku, który to wniosek został złożony po uprawomocnieniu się postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego o umorzeniu dochodzenia prowadzonego w sprawie radcy prawnego S. P..

Sąd zważył co następuje:

Stosownie do treści art. 66 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (j.t. Dz.U. z 2020 roku, poz. 75) „Jeżeli przewinienie jest mniejszej wagi albo w świetle okoliczności sprawy będzie to wystarczającym środkiem dyscyplinującym radcę prawnego lub aplikanta radcowskiego bez potrzeby wymierzania kary dyscyplinarnej, dziekan rady okręgowej izby radców prawnych, na wniosek rzecznika dyscyplinarnego, może poprzestać na udzieleniu ostrzeżenia radcy prawnemu lub aplikantowi radcowskiemu...”, „Udzielając ostrzeżenia, dziekan może jednocześnie zobowiązać radcę prawnego lub aplikanta radcowskiego do przeproszenia pokrzywdzonego **lub do innego stosownego postępowania.**”.

Zdaniem Sądu określenie użyte przez ustawodawcę „lub innego stosownego postępowania” nie może być swobodnie interpretowane, a przede wszystkim nie może być interpretowane w sposób swobodnie rozszerzający.

Artykuł 65 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych, w punkcie 2e określa podobnie jak art. 66 ust. 2 tej ustawy, że radcę prawnego można zobowiązać do przeproszenia pokrzywdzonego. Z tym, że z treści art. 66 ust. 2 wynika, iż dziekan udzielając ostrzeżenia może zobowiązać radcę prawnego „do innego stosownego postępowania”. Wykładnia logiczna nasuwa pytanie wobec kogo ma to postępowanie być określone, a odpowiedź logiczna nasuwa się sama – wobec pokrzywdzonego.

Poniesienie przez radcę prawnego kosztów postępowania nie jest nakazaniem mu określonych czynności wobec pokrzywdzonego, a wobec korporacji radców prawnych.

Również, zdaniem Sądu, rozważając argumenty podniesione przez odwołującą się radcę prawnego S. P., należy zwrócić uwagę na zapis treści art. 67² powoływanej wyżej ustawy o radcach prawnych, który to artykuł określa co obejmuje postępowanie dyscyplinarne. Nie jest tam teksatycznie wymienione postępowanie w sprawie udzielenia Ostrzeżenia Dziekańskiego. Skoro postępowanie w sprawie udzielenia Ostrzeżenia Dziekańskiego nie jest wprost zaliczane do postępowania dyscyplinarnego i wobec faktu, że o kosztach postępowania dyscyplinarnego orzeka sąd dyscyplinarny stosownie do wyniku postępowania, to zasadnym jest stanowisko, że o kosztach postępowania w sprawie udzielenia ostrzeżenia dziekańskiego nie może decydować dziekan rady izby radców prawnych bo, po pierwsze zastrzeżone jest to dla kompetencji sądu dyscyplinarnego, a po drugie ustawa o radcach prawnych takiego postępowanie nie zalicza do postępowania dyscyplinarnego.

Ponadto należy zwrócić uwagę, że zapis art. 70⁶ ustawy o radcach prawnych stanowi, iż koszty postępowania dyscyplinarnego ponosi obwiniony tylko wówczas gdy zostanie ukarany.

Skoro ostrzeżenie dziekańskie nie jest wymienione w katalogu kar (art. 65¹ powołanej wyżej ustawy o radcach prawnych) i postępowanie w sprawie udzielenia ostrzeżenia dziekańskiego nie należy do kategorii „postępowanie dyscyplinarne”, a ponadto orzekanie o kosztach postępowania dyscyplinarnego zastrzeżone jest dla jurysdykcji sądu dyscyplinarnego oraz z uwagi na fakt, że koszty te nie zostały określone w formie zryczałtowanych kosztów, to całkowicie uzasadnione jest stanowisko Sądu zawarte w punkcie 1 niniejszego postanowienia.

Pouczenie.

Stosownie do treści art. 66 ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2020 r. poz. 75) od postanowienia sądu dyscyplinarnego w sprawie odwołania od udzielonego ostrzeżenia dziekańskiego nie przysługuje żaden środek zaskarżenia.